01/08/2023

Οι πειρασμοί του Χριστού στην έρημο

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Τις πλεκτάνες του διαβόλου τις γνώρισε και ο Χριστός με την μορφή των καμουφλαρισμένων πειρασμών.

Ο πρώτος πειρασμός ήταν ο «βιολογικός» πειρασμός, ο πειρασμός της πείνας και της δίψας (Ματθ. 4,2). Ο Πονηρός μετά από σαράντα ημέρες νηστείας και άσκησης του Χριστού, του λέγει: «*Εάν είσαι υιός του Θεού, κάνε τις πέτρες ψωμί, για να χορτάσεις την πείνα σου και την πείνα του κόσμου. Ξεκινάς για το έργο Σου και ξεχνάς ότι ο κόσμος πεινά. Ικανοποίησε πρώτα τις υλικές του ανάγκες και μετά προσπάθησε να τους οδηγήσεις στην πνευματική ζωή».*

- Γράφει ο Μιχάλης Κουτσός, Φιλόλογος – Συγγραφέας

Ο διάβολος πήγε να εκμεταλλευτεί την πείνα του Χριστού, ο οποίος είχε να βάλει μπουκιά στο στόμα του σαράντα μέρες. Η πρόθεσή του διαβόλου δεν ήταν άδολη αλλά πονηρή. Ο στόχος του ήταν να αποτρέψει τον Χριστό από την προετοιμασία του για το κοσμοσωτήριο έργο του και τον δαιμονοκτόνο πόλεμο κατά του διαβόλου. Ήθελε να τον στρέψει στα υλικά αγαθά και στην ικανοποίηση των υλικών αναγκών και να τον αποσπάσει από τα πνευματικά. Η απάντηση όμως του Χριστού στον διάβολο ήταν αποστομωτική: *«Οὐκ ἐπ᾽ ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ᾽ ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος θεοῦ».* Ο Χριστός που ήταν ο Άρτος της ζωής, δεν είχε ανάγκη από τον «*επιούσιο άρτο*» για να τραφεί, πράγμα που το έδειξε και αργότερα όταν, πριν ταΐσει τα πέντε χιλιάδες άτομα με υλικό ψωμί, τα τάϊσε με τον θείο του λόγο, το πνευματικό ψωμί, με αποτέλεσμα ο κόσμος να μένει νηστικός για πολλές ώρες κα να μην πηγαίνει για φαγητό. Έτσι δίδαξε στον κόσμο ότι προτεραιότητα δεν έχουν τα υλικά αγαθά αλλά τα πνευματικά. Αυτά έρχονται στη συνέχεια «*ζητείτε πρώτον την βασιλεία των ουρανών και πάντα ταύτα προστεθήσεται υμίν*» τόνισε σε άλλη περίπτωση.

Ο δεύτερος πειρασμός του Ιησού Χριστού στην έρημο είχε να κάνει με την προσπάθεια του διαβόλου να βάλει σε πειρασμό τον ίδιο τον Θεό με το να δοκιμάσει αν θα τον έσωζε με τους αγγέλους του, όταν έπεφτε από τη στέγη του ιερού ναού. Εξίσου αποστομωτική και πάλι ήταν η απάντηση του Χριστού. Ο Χριστός, αν έπεφτε από την στέγη του ναού θα έδειχνε ότι δεν ήταν σίγουρος για την βοήθεια που θα του έδινε ο Θεός κι έτσι θα έδειχνε έλλειψη εμπιστοσύνης στον Θεό. Θαύματα δεν ήθελε ο Χριστός ως άνθρωπος, για να πιστέψει στον Θεό Πατέρα του. Το ίδιο ζητάει και από εμάς: να πιστεύουμε όχι στα θαύματα, αλλά σε αυτόν που μπορεί να κάνει θαύματα. Αυτό το παράδειγμα του Χριστού είναι μια πράξη πλήρους αυτογνωσίας, η οποία είναι απόλυτα απαραίτητη και για εμάς τους αδύνατους ανθρώπους. Υπάρχουν κάποια όρια στις ανθρώπινες και τις θεϊκές δυνατότητες και συνεπώς πρέπει να γνωρίζουμε αυτά τα πεπερασμένα όρια του ανθρώπου σε σχέση με τα απεριόριστα όρια του Θεού.

Ο τρίτος πειρασμός είναι αποκαλυπτικός για τις προθέσεις του διαβόλου, τις οποίες αποκαλύπτει με το να υπόσχεται στον Χριστό ότι, αν πέσει και τον προσκυνήσει, θα του δώσει όλα τα βασίλεια της γης. Αυτήν την αρχομανία και την φιλοδοξία του διαβόλου την κληρονόμησε και ο άνθρωπος. Εδώ θίγεται ένα πολύ σπουδαίο κεφάλαιο της ιστορίας των ανθρώπων εκείνων, οι οποίοι θέλησαν να κατακυριεύσουν του λαούς όχι για το καλό του λαού τους αλλά για το ατομικό τους συμφέρον. Ο Χριστός όμως ανοίγει μια άλλη προοπτική και χαράσσει μια

άλλη πολιτική για τους ανθρώπους που ασκούν εξουσία: ««*Ξέρετε ότι οι άρχοντες καταδυναστεύουν τα έθνη και οι μεγάλοι τα καταπιέζουν. Αυτό δε θα γίνεται σ' εσάς, αλλά εκείνος που θέλει να γίνει μεγάλος ανάμεσά σας θα είναι διάκονός σας, και εκείνος που θέλει να είναι πρώτος, αυτός θα είναι δούλος σας, όπως ακριβώς ο Υιός του Ανθρώπου δεν ήλθε να υπηρετηθεί, αλλά να διακονήσει και να δώσει τη ζωή του λύτρο αντί πολλών».*

Είναι πολύ χαρακτηριστικό πως στην έρημο ο διάβολος δεν έρχεται ν' αποτρέψει τον Ιησού απλώς από τη μεσσιανική αποστολή Του και να τον απομακρύνει από την άσκηση μιας κάποιας εξουσίας. Ο Ιησούς Χριστός καλείται από τον σατανά **να γίνει Μεσσίας του διαβόλου** και να ασκήσει την εξουσία αυτή επάνω σ' όλους τους λαούς της γης στο όνομά του. Όμως ο Θεός ήταν κατηγορηματικός ακόμη και από την εποχή του Μωυσή, όταν στον Μωσαϊκό νόμο γίνεται καθαρά αναφορά στην μοναδική λατρεία του Θεού: *«γέγραπται γάρ, Κύριον τὸν θεόν σου προσκυνήσεις καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις».* Ακόμη και ο Θεάνθρωπος Χριστός ως άνθρωπος εκτελεί τις εντολές του Θεού για το σχέδιο της σωτηρίας των ανθρώπων και υπακούει πιστά σε αυτόν και σε κανέναν άλλο.

Προηγούμενη δημοσίευση: http://www.pemptousia.gr/?p=378635)

(Συνεχίζεται)

Πηγή: pemptousia.gr